

Választás a pedagógus- szakszervezetben

Tegnap tartotta vezetőség-választó küldött-köszgűlését a Pedagógusok Szakszervezete szegedi járási bizottsága Ezegezen *Nikolényi György*, a Pedagógus Szakszervezet Szeged járási titkára tartott beszámolót. A küldöttek, s meghívott vendégek — *Kiss István*, a járási pártbizottság osztályvezetője, *Ókrós János*, a megyei szakszervezeti bizottság titkára, *Ács Zoltán*, a járási tanács művelődési osztályának vezetője, *Kürti Erzsébet*, az Országos Pedagógus Szakszervezet osztályvezetője — hozzászólása után megválasztották a Pedagógus Szakszervezet 11 tagú járási bizottságát. Elnökül *Tukacs István*, a kisteleki általános iskola igazgatóját, titkárául *Nikolényi Györgyöt*, a szatymazi iskola igazgatóját választották meg.

Szakszervezeti tanácsot választottak a textilművek dolgozói

Szakszervezeti tanácsot választottak tegnap, pénteken délután a szegedi textilművek dolgozói. A közel négyezer szervezett munkásból és munkás képviselőből 200 küldött gyűlt össze, hogy a tisztségek betöltéséről határozzon. Ez alkalommal a textiles dolgozók körükben üdvözölhették *Tóth Annát*, a Textilipari Dolgozók Szakszervezetének főtákarát is. Megjelent a vezetőségválasztó küldötttervezletlen *Osváld Imre*, a városi párt-végrehajtó bizottság tagja, a pártbizottság osztályvezetője, *Szabó Sándor*, az MSZMP megyei bizottságának tagja, a ruhaipar főmérnöke és *Szobácsi Józsefné*, a Textilipari Dolgozók Szakszervezete Csong-

rád megyei bizottságának titkára. *Farkas Józsefné* szb titkár beszámolójában részletesen elemezte a legutóbbi választás óta eltelt időszak munkáját, eredményeit, tapasztalatait. A felszólalók is rendre méltatták a szakszervezet tevékenységét, szölk az elkövetkező, megnövekedett feladatokról. Ezután *titkos szavazással megválasztották* a 61 tagú vállalati szakszervezeti tanácsot, s döntöttek a delegáltak személyét illetően. Végezetül az újonnan választott szakszervezeti tanács 13 főből álló szakszervezeti bizottságot választott soraiból, ennek elnöke *Zombori Zoltán*, titkára pedig *Farkas Józsefné* lett.

Az Akadémia előcsarnokában ravatalozták fel Kodály Zoltánt

Pénteken délelőtt az Akadémia gyászpompába öltözött előcsarnokában, ahonnan egykor *Arany Jánost* temették, ravatalozták fel *Kodály Zoltánt*. Az Akadémia székházának főbejáratát hatalmas gyászdrapéria borította, a márványlépcsők előtt kandelaberek égtek. A fekete szőnyeggel és drapériákkal borított előcsarnok közepén állították fel a ravatalt, amelynek egyik oldalán az elhunyt legközelebbi munkatársai, az Akadémia népzenekutató csoportjának tagjai *tisztelegtek* utoljára mesterük előtt. Az előcsarnokot *elborították* a megemlékezés virágai, hazai és külföldi hivatalos és társadalmi szervezetek, tudományos és zenei intézmények, iskolák, jóbarátok, tisztelők koszorúi. A ravatal előtt két oldalt a *Liszt Ferenc Zeneművészeti Főiskola* és a *Bartók Zenei Szakiskola* növendékei álltak sorfalat.

Kodály Zoltán koporsója megérkezik a ravatal színhelyére, a Magyar Tudományos Akadémiához

Kodály Zoltán ravatala előtt. Ezek vetettek búcsúpillantást a ravatalra, fejezték ki tiszteletüket a nagy alkotó előtt.

A gyászoló közönség soraiban róta le a kegyelet adóját a *Budapesti akadémia* vezetője és tagja is. A végeláthatatlan sorok felvonulása a délutáni órákban ért véget. Ezután átszállították a koporsót a *Farkasréti* temető ravatalozójába.

Kodály-részvét a Szovjetunióban

Szerte a Szovjetunióban, ahol a magyar zenének megszámlálhatatlan barátja van, mélyszégyen megrendülést keltett *Kodály Zoltán* halálának híre.

Pénteken reggel Budapestre utazott *Rogyin Scedrin*, a Szovjet Zeneszerzők Szövetségének titkára és *Israel Nyesztyev* docens, az ismert szovjet zenetörténész, hogy a szövetség képviselőiben részt vegyen *Kodály Zoltán* temetésén.

Kodály Zoltán 1947-es és 1963-as moszkvai látogatásaira élénken emlékeznek a

szovjet zenei élet vezető személyiségei — *Sosztakovics*, *Hacsaturján*, *Kabalevskij*, *Szviridov*, *Tyihon Hrennyikov*, a Szovjet Zeneszerzők Szövetségének első titkára a *Pravda* pénteki számában *méltatta* *Kodály Zoltán* munkásságát. Többen közülük Budapestre és másutt is nem egyszer találkoztak *Kodály Zoltánnal*, aki — mint mondták — „minden alkalommal lenyűgözött bennünket gondolatainak frissességével és eredetiségével, a művészet rajongó szeretetével”.

Hét végén a húsboltokban

Szombaton délután nem mindig lehet Szegeden sertéshúst kapni. Végigjártuk a szegedi húsboltokat, s a tapasztalatok a következők voltak:

A belvárostól a *Petőfi* telepig, *Rókustól* a *Kigyó* utcáig valamennyi üzletben volt hús! Az üzletek egyébként — vásárló híján — üresek voltak, s így a boltvezetők mindenütt készségesen elmondták: reggel mértek sertéshúst, most pedig teljesen friss marhahús és nagyobb mennyiségű baromfiaprólék és egész vágott baromfi kapható. Elmondták a boltvezetők azt is, hogy sok háziasszony csak sertéshúst keres.

A tapasztalatok összegyűjtése után felkerestük a Szegedi Élelmiszerkiskereskedelmi Vállalat igazgatóját, *Kuti Árpádot*, aki elmondta, bár a húselállítás évről-évre növekszik Szegeden, mégsem elégíti ki a lakosság igényeit. Különösen nagy gondot okoz a sertéshús nem folyamatos szállítása. Ezért a tanácsi vezetők-

kel együttesen úgy határoztak, hogy a város húsboltjaiban egész héten folyamatosan árusítsanak marhahúst, gyakran birkahúst is, és növelik a vágottbaromfi forgalmát. Viszont a sertéshús árusítást péntek délutánra és szombat reggelre korlátozták, azzal a céllal, hogy így mindkét műszakban dolgozó asszonyok hozzájuthatnak a húshoz, mert egyikük pénteken, másikuk szombaton reggel vásárolhat az ünnepi ebédhez sertéshúst.

Farsang Lászlóné, a Szeged m. j. városi tanács vb kereskedelmi osztályának vezetője munkatársával éppen a napokban vizsgálta a város húselállítását. — A háziasszonyok jó része csak a sertéshúst tartja húsának. Idegenkednek a marhahústól, még akkor is, ha az friss, jó minőségű. Pedig az orvosok bebizonyították, hogy a marhahús gazdagabb fehérjében, mint a sertéshús, és jól elkészítve a betegek is fogyaszthatják. A klinikákon, kórházakban is bevezették a rendszeres marhahús fogyasztást. Persze

a seréshús elkészítése sokkal gyorsabb, ezért érthető, hogy a munkából hazatérő asszonyok szívesebben vásárolnak sertéshúst.

— A múlt év januárjában történt árváltozás után néhány hónapig teljesen folyamatos ellátást biztosítottunk sertéshúsból is. De az igények azóta tovább növekedtek, ezért nem tudunk lépést tartani. Ezért határoztunk úgy, hogy a sertéshúst hét végén árusítjuk. Kérjük a háziasszonyokat, vegyék figyelembe ezt, és ne szombaton délután keressék a sertéshúst, hanem — kinek-kinek műszakja szerint — péntek délután vagy szombat reggel vásárolják meg. Marhahúsból továbbra is folyamatos lesz az ellátás, s igyekezzünk minél több friss marha és birka tökehúst forgalomba hozni a szegedi üzletekben. A következő hetekben javítja még a húselállást az is, hogy a szegedi és a környező termelőszövetkezetek megjelennek a piacokon élő baromfival.

H. M.

Délben megkezdődött Budapest népének elvonulása

Árvízi emlék

A század elején, mikor hosszú évekig a szegedi hírlapirodalom szerény napszámosa lehettem, ilyenkor tél utolján az volt a feladatunk, hogy a nagy árvíz megünneplelt évfordulójára színes interjúkat adjunk a lapnak, olyanok részéről, akik a veszedelmet átélték és megrendítő részleteket tudtak közölni. Ma már nincsenek többé kortársak és szemtanúk. Nyolcvannyele év távlatában a drámai feszültségű emlékek elhalványodnak és a mai ragyogó város feledtetni a szomorú múltat. Csak a régi családi hagyományok őriznek még foszladozó emlékeket, csak öreg emberek tudnak el-eltűnő képeket lelkükben felidézni.

A mi emlékeink egy rég eltűnt ház sorsát vetítik elénk. A mai Április 4. út és a Liliom utca sarkán állott az öreg hajlék, ahol apánk átélte a veszedelmet, ahol mi felnőtünk, örömben és gyászban bőséggel részesedtünk. Anyai nagypapám, *Molnár Márton* volt a páterfamíliás, Szeged város egykori tisztí főügyésze, majd tanácsnok, a szabadságharc hősi honvédszázadosa, aki a szenttamási ütközetben százada élén elsőül lépett fel az elfoglalt vár falára. Csendes, igen szelídlelkű öregember volt, mindig fekete magyar ruhában, csizmában járt, csakúgy, mint *Kálló Antal*, *Juhász Gyula* anyai nagypapja. Ott volt ő a veszedelem idején is a nagy töltésen, amikor éjjel két órakor retentő szélviharban a megvadult folyam Percsoránál átszakította a gátat és rázúdult a virrasztó városra. A félrevert harangok kongatása jelezte a vízárdat gyors közeledését. Nagypapám idejében elvezette családját az egyik közeli kőházba, melynek első

emeletén kaptak jó barátoktól ideiglenes szállást.

Három szép fiatal leányból állott akkor a család. Ezek közül kettő már eladósorban járt, félig-meddig menyasszony, a harmadik még gyermek. A középső gyermek volt az én drága édesanyám, akkor tizenhat éves, szelíd, őszemű leányka. A két nagyleánynak már el volt készítve a menyasszonyi kelengyéje, de bizony az egész drága holmi ott rekedt a víz alá került régi házban. Mire nem képes egy hósi elhatározás tervére kész völegény? Az én leendő édesapám csónakon megközelítette a vízben elmerült régi házat, a félig ellepett ablakon bevezett a szobába és a szekrényekből kiszedegette a finom lenvászon holmit. Mélyen le kellett hajolni a víz alá, s csuromvízesen előkaparni a drága fehérneműt, damaszt asztali terítőket, himzett ágyneműt. A gazdag zsákmány kijutott az áradatból a napfényre. Még csodaszerű megoldás is adódott: amikor a vakmerő hajós kivezett a szűk ablakon, alig volt egy csónakhossznyira a tetthelytől, a ház óriási robajjal összeomlott...

Hosszú hónapokon át úszott a tengerben a régi város. Az élet lassan megélenkült, a menekültek részben visszatértek és úgy éltek, ahogy tudtak. *Mikszáth Kálmán*, aki akkor a Szegedi Naplóban írt karcolatait. *Felmayer János* régi felsővárosi polgár vendégszerető házában élte át a veszedelmet és szép könyvben írta meg ragyogó megfigyeléseit. Akkoriban mindenki nagyon jól tudta, hogy hírlapi tudósításában ő adta a látogatóba érkezett *Ferenc József* szájába a híressé vált mondatát: „Szeged szebb lesz, mint volt!” A király ezt soha se mondta, de *Mikszáth* így írta meg, és való igaz, hogy egy királynak így kellett azt gondolnia.

A fiatalság öröme sem bírta ki tétlenül a Tisza lustaságát, melyel a

visszavonulást még május végén, júniusban is csak halogatta. *Molnár Márton* nagypapám házában a két menyasszony egyre sürgetőbben követelte a sorstól a boldogság napját. A szülők meleg szívérére vall, hogy gyermekeik örömet megértették, s végül ráadták a fejüket, hogy árvíz idején megtartsák a kettős esküvőt. Így tehát csónakon vitték a boldog menyasszonyokat a templomi szertartáshoz. A mostani fogadalmi templom előtti téren akkor kissé emelkedettebb volt a talaj, azon a kis szigeten tartották a piacot, s a fehérselem cipelőkbe bújtatott menyasszonyi lábacskákat a lefektetett hosszú deszkapallókra léptek ki a csónakból. Így tört az én tizenhatéves, boldog, szép anyám, fehér virággal tiszta homlokán, a régi Demeter-templom kölépcsőjére Szeged emlékezetes árvízi esztendejében, június havában, amikor az egész régi város a tenger mélyén fektült halottnak. Az élet legyőzte a halált.

A harmadik leányka, aki még a családban volt, csak jó későn érkezett el a házasság révébe. Ezt már én magam is megérettem, mikor a város történeírója, *tuđos Reizner János*, a Somogyi Könyvtár és a Városi Múzeum igazgatója pompás fekete díszmagyarjában oltár elé vezette *Molnár Ilonát*. A krónikát író vő — a város történeti múltjának megírása közben — meg is örökölte apósának szenttamási hőstétét, megemlítve, hogy a fiatal szegedi ügyvédet ott a csataterén nevezték ki honvédszázadosá. Nagypapám még jó sokáig élt, szerette feketeszéli kis tanyáját, melynek jó borát hazaszállította a városi házba, gyönyörködött szépségű unokáiban és mindvégig megmaradt csendes, szerény polgárnak, aki a szabadságharc eszményeiről soha sem tudott dicsekvően beszélni. Nem felejttem el, hogy temetésén tizenkét régi veressapkás közhonvéd kísérték egykori századparancsnokát a sír fele.

DOMOKOS LÁSZLÓ

Új titkár a TIT megyei szervezetének élén

Pénteken Szegeden a Magyar Tudományos Ismeretterjesztő Társulat megyei elnökének, *Dr. Koch Sándor* Kossuth-díjas egyetemi tanárnak elnökletével soronküüli ülést tartott a TIT Csongrád megyei vezetősége. *Kiss István*nak, a TIT országos titkárának előterjesztésére a megyei elnökség felmentette tisztségéből *dr. Szalontai Józsefet*, a TIT eddigi megyei titkárát. *Szalontai József* a megyei pártbizottság munkatársa lett. A megyei elnökség egyúttal megválasztotta megyei titkárnak *Molnár Zoltánt*.

A TIT-ben végzett mintegy hét éves munkáért levélben fejezte ki elismerését *Szalontai Józsefnek dr. Ortutay Gyula* akadémikus, a

TIT országos főtákar. A megyei elnökség bizalmáról és támogatásáról biztósította a TIT új Csongrád megyei titkárát.

A Hungária Szálló és

Étterem Vállalat

meghívja minden kedves vendéget a Hungária Étteremben f. hó 16-án tartando hagyományos

pincér- bálra

Közreműködik:

Kerényi Gabi,
Turcsányi Ágnes
táncdalénekesek,
Szűcs Sándor
magyarnóta-énekes.

Záróra: 04 h-kor.

Faforgács

díjmentesen
elhordható

Felszabadulás Asztalos Ksz
Szeged, Bárka u. 1.

Áramszünet

A Dél-magyarországi Áramszolgáltató Vállalat közli, hogy 1967. március 14-18-ig időszakos áramszünet lesz a Kállai u., Népkert sor, Felsődikötő sor és a Bérkert u. által bezárt területen, naponta 7-től 16 óráig.

Áramszünet

Az Áramszolgáltató Vállalat közli, hogy 1967. március 15-től 18-ig 7-16 óráig *Boros J. u.*, *Bakay N. u.*, *Pozsonyi I. u.*, *Cserny M. u.*, *Vasasszentpéter u.*, *Pulez u.* által, valamint március 17-én 7-16 óráig *Kossuth L. sgt.*, *Török u.*, *Bartók B. tér.*, *Jósika u.*, *Gogól u.*, *Londoni krt.*, *Marx tér.*, *Boros J. u.* által határolt területen áramszünet lesz.